

შუალაშის არიები.

1. სასურველ მშვიდობით

მშვიდობით ჩემო სასურველ ოცნებებზე გეღებ. მე ვიღუპები როგორც ვაილი თვითონ გრივად... რაღაც უყვარდა გულს ოდესღაც ალბერტს, — ბედნიერება რაღაც სხანდა მისი მადრივალში... გაქრა... წავიდა ყველაფერი... ღმერთო ძლიერო! ისმინე ლოცვა, მაპატიე ჩემ დღეთა კრება გზადახვეული... ო უფალო, გახივ ღმობიერო! მშვიდობით ყველა! ახ მშვიდობით... სიკაცსღე ქრება...

2. პაემანი ავღარში

აყვავებულ სულში სუნთქავს სიმისი. როთახს ღიბ ვსტრებებ: არ ჩავეტუვ ყარებს. მი გესმის შედგენილი მსგავსი ტყე და ხეივანებში სტირის წვიმა ისე, — თითქოს მუხის და ფანჯარებს ახაწყარებს... აყვავებულ სულში სუნთქავს სიმისი. გული ძვირფასს ელის. აქ ძვირფასს მწივს, აარღვირე ნახავს მიჯნურ კომპოზიონს, მაგრამ ეს უფოფოვი ცამ რად ჩამოსთავო... ახ თუ ვერ მოაგნოს შერისის ნისლურ ბინას, გული ძვირფასს ელის. აქ ძვირფასს მწივს, სგრენადით გვედრი უხილავი ქმარი. მოდი, ნუ დასტვებ დიხანს ღია კარებს, თორემ შარტიობით ღამის ყურ სოზმარი შეციებულ ბაგეს ჩემ სულს მიაკარებს. სგრენადით გვედრი უხილავი ქმარი. აღარ მოხვალ ვიცი! სულს უმატებ გუგნს. სამეუღლბს თქმე ავღარს ტრიოლოტად. აიტირებ გუგნს, მასსენს და შუგანს. კიდევ უფრო ვერდის ლურჯფერ ვიოლეტა! აღარ მოხვალ ვიცი! სულს უმატებ გუგნს!

შალვა ძაბაშელი.

გამეგობამ, ჩუშათა პროფესორი კავშირების ენტრალურ სამკაოს აწინააღმდეგებს, რომ ქალაქის თვითმართველობის მოსახლურთ რთორიული დამხმარება მიეცე მათ ივლში სიძვირის გამო, ავგისტოში მიეცემა თუ არა ასეთი დამატებითი ჯანგირი ამის შესახებ სამკაოს დადგენილება არ გამოუტანია.

→ კოჩენების გარეშით. ქუთაისის საზარო საერობო კომიტეტი სოხობა ქალაქის გამგეობას, გადასცეს მას ყველა საქმეები, საერობო არჩენებისა და აგრეთვე გამოიარაჩოს, თუ რამდენი ხმისანი რომელი სიათ გავიდა.

→ პურის შესყიდვა. უკრაინაში, გერმანიის დღევანდელ მოაწყო პურის ყიდვის საქმე უკრაინაში, პურის ნაწილი დავიძობა საქართველოს რესპუბლიკის მცხოვრებლებს, ნაწილი კი მოხმარდება საქართველოში მყოფ გერმანიის ჯარებს.

→ თხოვნა. როგორც ვიცით ქალაქის სამკაოს დადგენილებით ყველა დაწესებულებები უნდა იხურებოდეს ღამის 11 საათზე, სათბობი მასალის კრახისის გამო. ამისათვის ქუთაისის საკრებულოს მამისათვის სიათ სამკაო შეამდგომლობა: აღძრო ქალაქის თვითმართველობის წინაშე, რომ დრო განათების საზოგადო საკრებულოში გაგვტყდეს ღამის 2 საათამდე.

→ 100,000 მანეთის სესხი. ქალაქის სამკაომ დაადგინა, სოხობის მთავრობას, რომ ქუთაისის თვითმართველობას მისცეს სესხა 100,000 მანეთი, ეპიდემიასთან საბრძოლველათ, იმ გარანტიით, რომ იგი შემდეგ სავაგნებო გადასახდით ვალდებული იქნება დაიხარჯოს.

→ კრება. დღეს, დღის 9 საათზე ყოფილ საკრებულო სასურსათო კომიტეტის ბინაზე დაიწყო მთავრობის მიმართული კომიტეტის მოსამსახურეთა კრება.

როგორც ვიცით ამ ბოლო დღის სხვა თბობი მასალის (განსაკუთრებით შეშის) ფასმა ძალიან იმატა. მიუხედავად ამისა ბევრ შეშის საწყობებში მრავალ არა არა სკადრის მოვლენებს აქვს ადგილი. შემოვიდა ერთი მოქალაქე და ვაძლიერებ შეშის: მას უყვარდა საყენი შეშის, რომელიც 600 მანათი მიუღია. მისი გადმოხლდა 50 მანათი დაჯდომია. მიუხედავად ადენი ხარჯებისა შეშის გამოყვლევის საყენზე ბევრათ უფრო ნაკლები მიუყვია მოქალაქისათვის. საჭიროა ყურადღება მიექცეს ამ არასასურველ მოვლენებს.

გონაშის საბაჭდავ პარხნის აღმოჩენა

კვირას, 25 აგვისტოს, ღამის 11 ს. და 15 წ. გოლოვიჩის პრისპეტქე, სასტუმრო „ბელივიუ“ გვერდით მყოფ აუზი პარხნის პატრონმა შეინახა, რომ გვერდით მყოფ ბიზოვის ხრომოლოგრაფიის სარდალმა, სწორეთ კავს ქვეშ, საბჭდვო მანქანა მუშაობდა დაზე, ჩვეულებით და წინააღმდეგ. მას გეგნა, რომ დღისით ლიტოგრაფიის მომუშავეებს მანქანა არ შეეჩერებინათ და რადანაც შეეშინა, რომ რაკი უსაქმოდ ამოქმდევე მანქანა გახსნდებოდა და ამიტომ მოსალოდნელი იქნებოდა უბედურება, გამოვიდა გარედ, დაუძახა მეზობლებს, რათა ჩასულიყვნენ სარდალში და საბჭდავი მანქანა შეეჩერებინათ ამავე დროს ლიტოგრაფიის პატრონთან, ბიზოვისს სპირობა ქ. № 33, აფირია კაცი დასახლებულათ, ამასობაში ტროტუარზე ხალხმა მოიყარა თავი.

ამ დროს გზათ მომავალმა ყოფილ დამკველ შტაბის უფროსის ფანშემეწე კოლო ყიფინას, სისხლის სამართლის მილიციის უფროსის ყოფილ თანამშემეწე ნიკოლოზ შელიამ და მე-1 ნაწილის უფროსმა მილიციონერმა ტარიელიშვილმა ყურადღება მიექციეს ამ მოვლენას და მოუახლოვდნენ ხალხს და როცა შეატყვეს რაში იყო საქმე, გადაწყვიტეს სარდალში ჩასვლა. ამავე დროს მოვიდა თითონ ბიზოვი, რომელიც კარგით გაალო და ზემოაღნიშნულ პიროვნებას ერთად შეეგვიდნენ. სარდალში ჩასვლისას მიხეტი

ბიზოვი გამოუკვეთელ მიზეზით რველვერი ვისროლა ერთხელ. შიგ რომ ჩადიოდნენ მანქანა გაჩერდა. სარდალში აღმოჩნდა 4 კაცი, რომელნიც მიწის თანხარად ვეზოსკენ გაკეთებულ რკინის ბაღთან ფანჯარის ქვეშ დაბოლოდნენ. ეს პირნი ეგას მხრიდან ამოიყვანეს მადლა მას შემდეგ, რაც ფანჯარის რკინის ბაგე ახადეს.

საბჭდვლ მანქანაზე აღმოჩნდა გამხადებული კოშე ხუთ თუნიანა ბონების დასაბჭდათ და უკვე დაბჭდული 50 მან. ბონი. სარდალშივე იყო 4 დაზარალებული კლიშე ხუთ თუნიანა ბონების ნახატი, სხვა და სხვა ფერებითა და ფაგურებით, ბონების მმეკვედნიად მოჩინდეს ვილამბერ დი. ჯიბლაძე, მე 3 კომისარიატის ყოფილი უმცროსი მილიციელი ალექსანდრე საყვარლიძე, რომელიც, როგორც ვაძლიერებ წინადა მონების სახელმწიფო ექსპედციითი მეშობაბდა, არტუქ სადრჯანოვი და შაჭიარის ხნალაძე. ყველა ფსენი სტი. ბიზოვისთან, ერთად გაძლიერებულ კონფოთილიციის უფროსის საშემართველოში წაიყვანეს, გზა და გზა აჩერდნენ ტრტებს და ადგნულთ.

დაბჭდული აღმოჩნდა 211 ფურცელი, რომლიდან თვითიულზე 11 ცალი ხუთ თუნიანა იყო, სულ 116,050 მანეთისა და რამდენიმე ვაჭუტებული საყდელი ფურცელი. ამ საქმის გამო დაბატონეს აგრეთვე პორ. ტრტლებინი და ლიტოგრაფიის გრაფიკო და ნეიმანა, ყველა ამითი ბინა გაჩრიცეს, მაგრამ მეტი ველოზაფერი აღმოჩინეს. წინასწარ გამოძიების მთელ ღამეს ხელმძღვანელობდა პირადად მილიციის უფროსი აბალო ურუშაძე. გამოძიება ვადეცემა პროკუროსი. დაკეჭებული ბონები სრულებით არაფერი განჩრიგვა ნამდვილისაგან და სპეციალისტების აზრით მათი კლიშე ახლადკი არ არის ამოჭრილი, არამედ სპეკილურ საშუალებით ვადაბჭდულია ლიტოგრაფიის ქვებზე.

არქიულის ჩაქრება.

სოფ. ხრეთი. ეს ერთი ხანა მხა გავრცელდა, რომ სოფ. ხრეთი (ქიათურის რაიონში) განჭვ ვაღვს, მთავრობას აღარ ემორჩილება და ბოლშევიკობსო. ქიათურის ადგილობრივმა ადმინისტრაციამ ვერ შესძლო ამ მოხებულან დაემორჩილება და უძლიეს მთავრობას აუწყეს სოფ. ხრეთის უწყსროგობა და მოიხიბოეს ძალი მის დასამშვიდებლად. სოფ. ხრეთი აჯავს შვიკების საშეფვად წოდებულ სოფლეს და ნეითიერად ღონიერად. რაინდაგზე წარმოიშვა უწყსოება და რაკი მისი უმთავრესი ნამდვილი მიზეზი? ბი კითხვა რომელიც ერთად მიხტერესოა, უსტოელემენტების საქართველოს ნილამოსან მტრების სისინს და ქადაც ხრეთში ადგილი არა ჰქონია. აქ წყალი ამდღერეს სინინან განთავსულებულმა ვახლემმა ე. ი. ხრეთის ამბების მოხლოდ და მოხლოდ კერო პირების საქმე იყო. მეელი ყაჩაღები ხალხს არწუნებდნენ, რომ დღეს დღემობით ჩვენ მოვარბა არა გვაყვს დის მთავრობა კი რომელიც თბილისში ხალხს მტერია და თათრები მოყავსო. ვულუპრეცილი ხალხმა იწამა პროვოკაცი და გაიმახლო, რომ ჩვენი მთავრობა ვინ არის არ ვიცითო. ხრეთში წესრიგის დასამყარებლად აგვისტოს 25-ს იქ ვაგეზავარა პოლკ. იზნელი მოვთხე მატარების ნაწილი ცხენოსან რეზმით და ქვეითაჯარით. მთავრობის ჯარი 10 საათზე შევიდა სოფ. ჩვენში და ვანჯრობდა ვინსლას ამ დროს მთავრი ისტეხეს სროლა. სულ ვავარდა 10 15 თოფი, ესენი იყვენ ვავარდილი ავაჯაყები, ხრეთის ამბების მეთაურები. მთავრობის ჯარის წინ სვლა არ შეუჩერებია, ხალხი ამავე დროს პოლკ. იზნელმა რგანში ხარბახნები დადგვევინა და რამდენმერჯერ ესროლა სოფ. ხრეთს. შემდგ ხრეთიულნი პურაპროლით შეხედნენ მთავრობის ჯარს და პოლკ. იზნელს ვანუცხადეს სრული მორჩილება. ამბობდნენ ხრეთში შეიარაღებულ 100 მდე კაცი არისო, მთავრობას ჯარს არსად შეხედერი შეიარაღებული ძალიან. აგერ—

ვეგრ მთვინიდა ისროლნთაილი ორთოდდა ავახაყები მიმბოლენ მთვინი. ხალხმა იზნელის თანდასწრებით ყრილბა მოხადინა და დადგინა მთავრობასთვის იჯარა ჯაჯარები. რაკი სოფ. ხრეთში მთავრობის მხრით დამთავრებულა ჩვეულებლა და ამის გამო ხარბახნები, ცხენოსანთა რანგში და შეიარაღებულ წოდების ნაწილი უკვე ვამოწყობა მხოლოდ ავაჯაყების შესაპრობლად და იარაღის შესაგროვებლად ხრეთში დასტოვავა არის ერთი ნაწილი.

გათოხა გასტარის ჩამოყვლა.

აგვისტოს 27-ს ქუთაისში დაბარუნდა 1. საარტილერიო ბრიადის მეთხველ ბატარა. ეს ბეტარა 25 მარტობდნ ფრონტზე იმყოფება. პირველი მე 4. მატარებე შეტარისაგან იყოა ბოლო, აქედან იგი ვაგხანდელ ექნა „სახეგრის ფრონტზე“ ჩეკარ მიეცა და სახეგრეშიც მეთოხე მატარებენ თავი დასხვლა თვისი. დისკალიბრით იმ სიმამავით. იყო დრო როდესც ქვეითა სხვა ჯარი ვერ არ შემდგავიყო, ამ ასეთი! დროს მეთოხე მატარებელ ჯარისკაცები გვედრად იდგენ. მოვალეობის სიმადლებე და საკურობების დროს დასტუდნდენ, როგორც ქვეითა ჯარისკაცის მყოფად მოვალეობას იხე ვინასანსის და არტილერიისტებისა. პირველ ხანებში ამ ბატარაშია ჩაწეწრა მოწეფობა და სტუდენტობა, რომელმაც ჩინებულად განსახიერა ნამდვილი ჯარისკაცი. სოფ. ხრეთში იმ დროს იქნენ ისეთები რომლებიც მეთოხე მატარებას, როგორც მართალი იმდელიერებისაგ შეედგარს იმ ხანად აღმოცარად შეუტრდენ, მაგრამ მეთოხე ბატარამ საკმათ დაუმტკიცა ყველას რომ ინტელიგენციას შეუძლია ქვეყნის სამსახურის ვაჯარის კაცის სახით) განსაცდენოს. ემს. განსაცდენოს ეამს, მეთოხე ბატარის ვაჯარაში და სახელის მოხვეჭაში დაუფასებელი დეაწლი მიუძღვის ამ ბატარის კომანდირის პოლკ. იზნელს და მის ოფიცრებს.

იზნელმა თვის ოფიცრების თანამშრომლობით საერთო რღვევის და ნგრევის ხანებში სასახლოდ ვაჯარაში და მამაც ერთგულად აქცია ეს საარტილერიო ნაწილი.

ინტელიგენტი ჯარისკაცები დღის მადლოებია იზნელის როგორც კარგი საშედრო მასწავლებლის, სახეგრის ოსურ ბრბოს წინააღმდეგე გამაჯვევის, დროს სიდაც ბატარის თავს დავტენ. მაგრამ ის იზნელმა თავისებურ ვაჯარულ მოქმედებით ვადაჩინა. ჯარისკაცებში მოითხოვეს ემორჩილება იზნელისათვის და ოფიცრნი იზნელმა თავისებურ ვაჯარულ მოქმედებით ვადაჩინა. ჯარისკაცებში მოითხოვეს ემორჩილება იზნელისათვის და ოფიცრნი იზნელმა თავისებურ ვაჯარულ მოქმედებით ვადაჩინა. ჯარისკაცებში მოითხოვეს ემორჩილება იზნელისათვის და ოფიცრნი იზნელმა თავისებურ ვაჯარულ მოქმედებით ვადაჩინა.

სანანის კალაქის თვითმართველობა.

გასული წლის ოქტომბერში სენაკის ქალაქის გამგეობამ შეიქმნა სენაკის სამეურნეო საზოგადოებრივი მსხვერპლთა დასამყარებლობა 800 ფუთი ხორბლის, ფუთი 8 მანეთ-ნახევრათ, აქედან, სამახრო კომისარია, ადგილობრივ მდგომ ჯარისათვის 200 ფუთი გამოართვა, ხოლო დანარჩენი, ქალაქის თვითმართველობამ შეინახა ზაფხულისათვის. მიმინარე წლის ივნისში ამ ხორბლის გაყვდა ფუთისა 60 მანეთად დაიწყეს ამან გვერი ააშუროთა ერთმა შეიქმნავა ყი შეიტანა გამეგობა—

ში, თუ რატომ უღიან ასე ძვირათ და შიგვებით ხორბალს და ამას ვარდა შეიძინა გამგებამ ხორბალი თუ არა.

გამგებობის წევრებმა უპასუხეს, რომ ისინი ახალი შესული არიან და არ იციან საქმის მდგომარეობა. ქალაქის თავი კი თბილისში იყო. შემკითხველმა მიმართა მთელი გამგებობის წევრს სოფ. იბანაიას (ს. რვე.) მან უპასუხა, რომ ეს მისი საქმე არაა, და ყოველივე ანგარიში წიგნში სწერია. შემკითხველმა მიმართა საქმის თავმჯდომარეს რაფ. გამსახურდიას (ს. დემ.). რომელმაც გამგებობის წევრთა გამოკითხვის შემდეგ უთხრა, რომ ანგარიშის წიგნი ქალაქის კასში არის შენახული, ხოლო ვასალტბი კი ქალაქის თანხა აქვს თბილისში.

როცა ქალაქის თავი პოლ. ლორთქიფანიძე (ს. დემ.) ჩამოვიდა, მას მოსთხოვეს პასუხი. ქალაქის თავმა გაიკვირვა, ვასალტბი აქ იყო, ჩემს ამხანაგს ალექსანდრე მხეიძეს (ს. ფედ.) ქონდა. რაც შეეხება ხორბლის ძვირით გაყიდვას, ამიტომ ვყიდით ასე ძვირით რომ საწყობებში ვაღდმოტანა ძვირად დაგვიჯდაო და ისიც სთქვა რომ კაპუტი საფუფუნო სავანიაო (?). ამიტომ ვგაფიქრებო.

მოიწვიეს საქმის კრება. კრებამ არ გაამართლა ქალაქის თავის ნაბიჯი: ამის შემდეგ გამგებობის წევრებმა გ. ჯაფარიძემ (ს. ფედ.) ალექსანდრე მხეიძეს (ს. ფედ.) და ქალაქის თავმა თანამდებობას თავი დაანებეს.

გამგებობის კრიზისის გამო შესდგა საქმის კრება, რომელსაც 17 ხმოსანი დაესწრა. საკითხი იყო ქალაქის გამგებობისა და თავის გადადგომის შესახებ. კრებამ იგი ზოგადი (ს. დემ.) აღნიშნა რომ „ის რვე მანეთი, რომლითაც გამგებობამ ფუთი ხორბალი შეიძინა, დღეს აღარ რვა მანეთობს. ამიტომ სამართლიანია ნაბიჯი, გამგებობის მიერ გადადგულო, ფასის აწვეის შესახებ. მას სწორედ წმ მანეთად უნდა გაეყიდა ფუთიო. თუფ. კალანდარიშვილი. (ს. დემ.) აქ ორი აზრი არის, ერთი ის რომ ვაგვგზობა დანაშავედა და საქორთა თავის ნებით ვაგვამდგარ გამგებობას ნაცლად, ახლის ამორჩევა, და მეორე ის, რომ გამგებობა მართალია, ამიტომ სამბომ უნდა დადაცინოს სახეობის ვაგვამდგართ დარჩენ ადგილზე, საქორთა კენჭის ყრა.

თავმჯდომარემ ამ საკითხს ეწეო უყარა. ოქმში აღნიშნულია, რომ თანამდებობაზე დარჩენას მხა მისცა 9 წევრმა, ხოლო დანარჩენი 8 ხმის შესახებ არაფერია ოქმში მოხსენებული, არც თავის შეკავება, არც წინააღმდეგობა.

ნეტა სად არის ის 8 ხმა? ქალაქის თავი თანამდებობაზე დარჩა, ხოლო გამგებობის წევრებზე აირჩიეს:

კ. ანჯაფარიძე (ს. დემ.) და ნ. შონია (ფრ. დემ.) ასეთი უწყობილობა ქალაქის სამკომში, ხოლო მსხვერპნი ისევ გაქირავებს ვანიკლიან.

გ. ვაშყელიძე.

სხორვაპა ბაჭირაძე.

ცხოვრების პირობები დღით დღე უარესდება; სასტიკი შეუბრალებელ ხასიათს დებულობს, არავის არ ინდობს, ყველას მუხრუჭს უჭერს. დღემდის თუ იმედით ვცხოვრობდით, დღეს ეს ერთადერთი სასურველია ხელიდან გვეუღებოდეს. აღარავისათვის საიდუმლობას არ შეადგენს, რომ ვაჭრები საქონლის გაიადვებს ან ფიქრობენ და სოფლის ხალხი—სანოვაგებს. მგნუთე წესს ვერც კი ვადავლებით, რაც ქალაქი და სოფელი ერთმანეთს დაეჯიბრა და უთარაოა ომს აწარმოებენ. ცალ-ცალკე ორივე თავს მართლუბობს, საზოგადოების წინაშე პირნათლად უნდათ გამოვიდნენ. პირველი ამბობს: ფაბრიკა—ქარხნები დაიკეტა, გზეში მოსიპო საქონელი აღარ მიღის და რა ჩვენნი ბრალია, რომ ძვირად ვყიდით. მეორენი გაიძიან: ჩვენთვის საქორთა ნივთები, იაფთა გვაყიდვიდა და სანოვაგეს ჩვენს იაფად ვაყიდით. თავის ანგარიშით ორივე მხარე მართალია და

საერთოდ კი ორივე—მტკუნნი. კაცის ბუნება თუ ანგარება შეიპყრო ისე მოჩანდა, რომ მისი ნორმალი კალაპოტში ჩაგუნება აწვილი საქმე იქნება. ავერ უკვე მესუთე წელიწადში ვადავლებით, რაც ვაჭრები და სოფლის ხალხი ამ ვადავლებობას შეუპყრობილი ჰყავს. ანგარების წინაა, ვამდებობის სურვილი, მათ ძეგლსა და რბილში აქვთ გამჯდარი და ათასი კვი მოსავალი იქნეს სოფლად და ბევრი საქონელი მოუვიდესთ ვაჭრებს ვასაკილოდ, ისინი მიიქც არაფერს არ გააიადვებენ და მომხმარებელი საზოგადოება ტანჯვის და ცხოვრების—სიღვრიის თავს ვერ დაახვეწს. ერთად აშკარაობს მთავრობის ხელშია, მაგრამ, საუბედუროდ მთავრობა რადიკალურ ზომებს არ იხმარებს, სოფლის ხალხს ეფერება, ვადავლებებს არ ახდევინებს, საწოვავებზე ფასს არ აწესებს და ვაჭრებთან ბრძოლაში კი ვერაფერს ვახდა და ისევ ის ამჯობინა მთავრის თავისუფალი ვაჭრობის ნება მიეცა. ასეთ ყოფაში ჩავარდნილ ხალხს თავი მოაბჭრდა, სიკიცხვე შეშულდა, ერთობა მოაბდა და როგორ დასწიოს თავი ამ გვარ ვაჭრებთან თითონაც არ იციან. სწორედ ამ ნიადაგზე სდება ჩვენნი ქვეყნის სხვადასხვა კუთხეებში ამბოხება და უწყობება. ამ უწყობების მთავრობა იბრალიდ უსწორებს ანგარიშს რაც უფრო აბრახებს ხალხს და უმეცარეობებს ბადებს მასში. თუ დიდ ხანს ვაგაძელდა ცხოვრების ასეთი სიღვრიე საზოგადოების დანარჩენი ნაწილი ჩაგმობს საერთო ფერულში და მაშინ არ ვიცი ვინ და რითი უნდა დამაშვიდოს მთავრობამ და რომ ეს არ მოხდეს და კატასტროფამ თავი არ იჩინოს, აუცილებლად საქორთა ცხოვრების პირობების ვაუჭარობებს, თავისუფლება უმისოდ ფუჭია. ვაგონებ და სანაშაო ქმნაობა ყველა უნდა ვსმოვდეს და მთელუბრეს ვაგრობას...

მ. ბუაჩიძე.

კორესპონდენცია.

მალაქიან. სოფელ მალაქიან და მის მიდამოებში ამ უკანასკნელ ხანებში ავაზაკობა და ქარცვა გლეჯა ძალზე ვახშირდა. ღამე ისე არ ვაგა ან მგავრებს, ან და მცხოვრებლებს თავს არ დაესხან და ყველაფერი არ გაიტაცონ. იყო ისეთი შემთხვევები როდესაც ავაზაკები შეეცინდნენ ოჯახებში, სცემეს მასპინძლებს დახრივეს ყველაფერი, წილდეს რაც ნახეს და შემდეგ არჩეიდა გზას გაუდგენ. საწყალი გლეხები, რომელთაც ორიოდ ვგროში დიდ ვაჭიერებით მოუვროვებიათ ცნობილობენ ავაზაკ-თავდასმებლებს, მაგრამ მათ ვინაობას ვერ აშვლანებენ, რადგანაც ვაჭრთხილურული არიან, და თუ რომელიმე ვაჭარკული თავდასმენულის ვინაობას გამოამჟღავნებს, იგი სასიკვდილოდ უნდა მოეშადოს. ამისთვის დაზარალებული გლეხები ხმას არ იღებენ და უმედურებას ძალა უნებურათ ურიგებდებიან.

მცარეცვლებისგან ცხოვრება ვაჭარდა და მათ წინააღმდეგ ენერგიული ზომები თუ არ იქნა მიღებული, გლეხობას მატერიალური განადგურება მოელოა. პირანახლის მოსავალს როგორც მალაქიან ისე მის ახლო მდებარე სოფლებშიცაა მტრად ვაჭრე პირი უხანს. გლეხების ვაგდოკეში მოსავალს ამ რაიონში ასეთი ვაჭრე პირი არასდღეს არ უხანდა და წელს თვითვეულ ვაჭრებს აუცილებლათ რანდენიმე წელს სარჩო მოუყა თუ ამოდებმა ხელი შეუწყო და ვადავლებულმა წვიმებმა ხელი არ შეუშალა.

სიმინდის ნაკლებობით წელს დიდი შიმშილობა იყო, მაგრამ გლეხობა ახალი სიმინდის ხმარებას უკვე შეუდგა. ბევრ ეზოებში მუხზე უკვე ვაჭრენია ბაზი სიმინდი და ხელოვნურად ამბობენ, რომ როგორმე ახალი მოსავლამდის ვამოიკვებოან.

ერობის არჩენები როგორც ზედ მალაქიან ისე ქვედა მალაქიანშიცაა რაღაც მახინჯიკების გამო ვერ არ მომხდარა.

ორჯერ იყო დაბარებული ხალხი მაგრამ ერთი არსთ გამოინდა. რაშია საქმე არავინ იცის, ამ რაიონში ერობის არჩენები უკვე დასრულდა და რათ ახთივეენ სხენდელი სოფლებს არჩენების უფლებებს ვერ ვაპოვებრკვევია, გლეხობა საერთოდ პარტიებს უნდობლობით ვაჭრებო. ყოველ ფეხს ვადავლებზე გლეხებისაგან ვაიგონებთ! ჩვენ არ ვგინდა არც ერთ პარტია, ვიცით მათი დაპირებანი როგორ სრულდება და ჩვენ სულთა და გულისთ ისეთ პარტიას მივედობით, რომელიც ჩვენს მოწყობილ ოჯახში არ შემოიჭრება და ჩვენს საკუთრებას ხელს არ ახლებსო.

ასეთია სულის კვეთება არა მარტო ჩვენი სოფლის გლეხების არამედ მთელი საქართველოსა და აქედან აშკარათ სხანს როგორც სოციალისტები არიან ჩვენი გლეხები, მაგრამ სამწუხაროთ ეს ვერ შეგინდს სოციალისტურმა პარტიებმა და თავისი ლაშხა სიტყვებით და დაპირებით ზოგადრთებს კიდევ ატუყუბენ.

ზემო მალაქელი.

იმედი.

(მასხვად „ამბოაქის“ ვერტოს.)

გული იმედებით სავსეა. ეხლა უფრო მამაკურად ძვირის ვიდრე ოქსენს.

იგი ვასაკლდეგებულა. სული კი სხეტაც ვერის მგავსად ვანწყვილი, ოქენის პორვები კურავს, ნავარდობს, თავისუფალ სამშობლის მტრებს, ვარს უტრიალებს.

მომავლის გზას იმედებით აშუქებს და სინაზული ვაჭრწყინვალეული წინ მიდის, წინ!

იგი ყველის ყველაფერს უჯერის. მას ყველაფერი სჯერა მეგობარისა, მომძინის და მოყვასისა.

იგი მტკიცე მორწმუნეა სინარათლისა, ბატონსებისა და სიყვარულისა.

იგი ბომა მოტრფილდა კაცის აღმაინობითა.

მიტომაც სწამს, რომ მეგობრობა სულელთა ზღაპარი კი არ არის—აღმაინების კეთილშობილ ვაჭრობების ვაჭრობა სოციალური, რომელსაც სიყვარული არამც თუ სწამილავს, არამედ ბრწყინვალე სხივებით აშუქებს მის და სოციალისტის შემკველ ნეტურად ვინმესა აღმაინის.

წმინდა და ნახ სიყვარულში იქედება კაცი, აღმაინი.

წმინდა სიყვარულშია აღმაინის ღრმა ღთიავობობა.

სიყვარულია მალაღი, უზენასი მცენება და მიუწოდებელი ძალა ღთიავობის სახიერებისა.

სიყვარულის სიღრმის მიგებაში იწვრთნება აღმაინის ვინმეს, აზრი, ცხოვრების მიზანი.

სიყვარულის მიხნისადმი მისწრაფებაში ვითარდება მთელი აღმაინის არსებობა, ვანცდა, ტანჯვა, სინარული.

სიყვარული წამილია კაცის აღმაინად ვადასანქნელ ვადასაკეთებლად ბუნებისაგან ჩვენსკენ ვადავანაჭეფი.

იგი არ არის საწაღავი. სიყვარულისათვის არ არსებობს არც სიბრკედილი.

სიყვარული ის სინათლეა, რომელიც ყოველისთვის არათებს.

ის სიბოზა, რომელსაც შეუღიანს ყინულიც დაღნოს.

იგი თვლია; რომელიც არამც თუ სწამილავს, ყოველს სიმწარეს აგვრეილებსო, ამბობს მანტევატი. ბუნება ორგანიზული არსო.

იგი თვით მოსპობის გზას არ ადგია და მასასდმე მის არც არავის მოწამლდა აქვს სახეში.

წუთი სოფლად ცხოვრება უმიზნო არ არის.

მისი მიზანი სახიერობის მარადისობაა. იგი ზოგადია და არა პერსონალური-ინდივიდუალური. მას, როგორც ავეის, დიდი აზრიც აქვს,—სახიერობის მარადისობის შექმნა-ვანბნეტიკება.

ყოველ გვაი იმედი კვსკობილი მოქმედებისა.

მოქმედება კი მხოლოდ კვლევბია, დეკარტული იმედებ, მას იმედი ფუჭი არ უნდა იყოს. დღესსწრულ მსოფლიოში ვაჭრებობა ვადავლებს და სრული უმედი უნდა იყოს. უნდა ვადავლებს.

ღიბს, მართალია; მაგრამ ნუ თუ სწორედ, ამ წუთიერ ცვლილებაში, ამ მშვენიერების უხანგრძობობაში არ იხატება სიმშვენიერე, სილამაზე და მარადისობაც, სწორედ ეს უსრულდებელია არ არის იმავდ დროს სრული ბუნებრივება?!

როდესაც სიმშინჯე ვაჭრებს სილამაზეს, სიყვთე ბოროტებას, მდებრივება უმედურებას, მარადისობა წუთიერობას და ამ ბრძოლაში ვამარჯვებული, თავის გამარჯვებას, უპირატესობას, დღესსწრულს, ნუ თუ ეს ბუნებრივება არ არის?!

როდესაც კვლუცი ვაჭაფუხული ცოცხალია, მკაცრ ზამთრის შემდეგ აღმაინს მოკვლენობა, ვკლებით შემოქმედელ დეკარტის მაგიერ, ქუჩებს ვარდები გულ-მკერდს ვადავნივლის და საბრძოლო, ტურების ამოსაწუნვად, თვალს დავექმნეს და მივგვიბატეხებს, ნუ თუ ეს სიმშვენიერე არ არის ანდა მალაღს სიმამინების სიტკბობას არ იწვევს აღმაინი?!

— მერ?

ეს ვარდი, რომ სულ ასე ვაშლილი ყვფილიყო; ანდა აღმაინს არ ენახა არც სიმშინჯე, არც ბოროტება, არც უმედურება და არც წუთიერება, მაშინ ბუნებრივებას ან სიმშვენიერეს, თუ ვინდა ისინი ხანგრძლივი ყოვლიავევა, ექნებოდათ ვანა, რაიმე შრო, სილამაზე, სიტკბობა ან მარადისობა?!

აბა. და აი, სწორედ, ამ ცვალებადობაში, ამ ერთი მუროს მცენების მარადის შეცვლა-ვადავცვლაში არის ბუნებრივება და სიმშვენიერეტი.

მას, თუ ბუნებრივება ყოვლია და სიმშვენიერეტი, შორს ჩვენგან ამოვბაგ, სასოწარკვეთილი ვუწუნო, კენესა-გონდება!

კვლავ ავაგვდს იმედი! ბრწყინვალე იყოს ჩვენი წინსვლა, სამშობლის პიროგრესი!

თეფა. ხუსკივაძე.

რედაქტორი—სარედაქციო კოლეგია.

მაცარბეკლათს სწაყესულთა მიმო-სვლა.

Table with 2 columns: Issue No. and Date. Rows include 1918 წ. 10 მარამაობისთვიდან, 1918 წ. 11 დეკემბრიდან, 1918 წ. 12 დეკემბრიდან, 1919 წ. 1 იანვრიდან, 1919 წ. 2 იანვრიდან, 1919 წ. 3 იანვრიდან, 1919 წ. 4 იანვრიდან, 1919 წ. 5 იანვრიდან, 1919 წ. 6 იანვრიდან, 1919 წ. 7 იანვრიდან, 1919 წ. 8 იანვრიდან, 1919 წ. 9 იანვრიდან, 1919 წ. 10 იანვრიდან, 1919 წ. 11 იანვრიდან, 1919 წ. 12 იანვრიდან, 1920 წ. 1 იანვრიდან, 1920 წ. 2 იანვრიდან, 1920 წ. 3 იანვრიდან, 1920 წ. 4 იანვრიდან, 1920 წ. 5 იანვრიდან, 1920 წ. 6 იანვრიდან, 1920 წ. 7 იანვრიდან, 1920 წ. 8 იანვრიდან, 1920 წ. 9 იანვრიდან, 1920 წ. 10 იანვრიდან, 1920 წ. 11 იანვრიდან, 1920 წ. 12 იანვრიდან.